

Věc C-104/19**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

11. února 2019

Předkládající soud:

Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

8. února 2019

Stěžovatelka:

Donex Shipping and Forwarding B.V.

Odpůrce: Staatssecretaris van Financiën (státní tajemník pro finance,
Nizozemsko)**Předmět původního řízení**

Původní řízení se týká antidumpingových cel na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny, která má zaplatit společnost Donex Shipping and Forwarding B.V.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 SFEU se týká platnosti nařízení (ES) č. 91/2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky.

Předběžné otázky

1. Je nařízení (ES) č. 91/2009 vůči dovozci do Unie neplatné pro porušení čl. 2 odst. 11 nařízení (ES) č. 384/96 z důvodu, že Rada při zjišťování dumpingového

rozpětí pro dotčené výrobky nespolutracujících čínských vyvážejících výrobců nezohlednila při srovnání upraveném ve výše uvedeném ustanovení vývozní obchody týkající se určitých druhů tohoto výrobku?

2. Je nařízení (ES) č. 91/2009 vůči dovozci do Unie neplatné pro porušení čl. 2 odst. 10 nařízení (ES) č. 384/96 z důvodu, že orgány Unie při srovnání běžné hodnoty výrobků indického výrobce s vývozními cenami obdobných čínských výrobků v rámci výpočtu dumpingového rozpětí pro dotčené výrobky odmítly zohlednit úpravy související s dovozními cly pro suroviny a nepřímými daněmi ve srovnatelné zemi Indii, jakož i rozdíly ve výrobě, popř. mezi výrobními náklady nebo vzhledem k tomu, že orgány Unie neposkytly (včas) v průběhu šetření spolupracujícím čínským vyvážejícím výrobcům všechny údaje od indického výrobce související se zjištěním běžné hodnoty?

Uváděná ustanovení unijního práva

Nařízení Rady (ES) č. 91/2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky

Prováděcí nařízení Rady (EU) 924/2012 ze dne 4. října 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 91/2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky

Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení“)

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Společnost Donex Shipping and Forwarding B.V (dále jen „stěžovatelka“) podala v roce 2011 prohlášení s návrhem na propuštění spojovacích prostředků ze železa, resp. oceli do volného oběhu. Nařízením č. 91/2009 bylo k 1. únoru 2009 pro takovéto spojovací prostředky z Číny stanoveno konečné antidumpingové clo ve výši 85 %. Dne 4. června 2014 stěžovatelka obdržela výzvu k zaplacení příslušných cel.
- 2 Poté, co Čína u Světové obchodní organizace (dále jen „WTO“) podala návrh [na zahájení řízení], stanovila Rada prováděcím nařízením 924/2012 pro toto antidumpingové clo nižší sazbu a rozšířila je na další podniky. Následně byla tato antidumpingová opatření, která Rada v roce 2009 zavedla na dobu pěti let, zachována prováděcím nařízením 2015/519. Na základě rozhodnutí odvolacího orgánu WTO však přece jen byla zrušena prováděcím nařízením 2016/278.

- 3 Stěžovatelka podala žalobu k Rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko) a poté odvolání ke Gerechtshof Amsterdam (odvolací soud v Amsterdamu, Nizozemsko, dále jen „odvolací soud“). Odvolací soud se neztotožnil s názorem stěžovatelky, že nařízení č. 91/2009 má být vůči ní prohlášeno za neplatné, neboť nebylo vydáno v souladu s čl. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1, resp. čl. 2 odst. 10 a 11 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení. Odvolací soud rozhodl, že na rozdíl od tvrzení stěžovatelky nelze platnost výše uvedeného nařízení přezkoumat na základě posouzení odvolacího orgánu WTO. V důsledku toho odvolací soud Soudnímu dvoru nepředložil žádné předběžné otázky, v jejichž rámci by Soudní dvůr mohl nařízení č. 91/2009 prohlásit za neplatné. Předmětem sporu v řízení o kasačním opravném prostředku je, zda se odvolací soud dopustil pochybení tím, že Soudnímu dvoru nepředložil otázku týkající se platnosti [sporného nařízení], když na základě přímého přezkumu podle základního nařízení nerozhodl, že ve vztahu ke stěžovatelce existují pochybnosti o platnosti nařízení č. 91/2009.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 4 Předběžné otázky předkládajícího soudu, který je příslušný pro řízení o kasačním opravném prostředku, se týkají výlučně prvního důvodu kasačního opravného prostředku stěžovatelky, v jehož rámci tvrdí, že odvolací soud pochybil, když Soudnímu dvoru nepředložil otázku týkající se platnosti nařízení č.91/2009. Tento důvod kasačního opravného prostředku má tři části.
- 5 Zaprvé Komise podle názoru stěžovatelky při zjišťování rozsahu újmy, kterou dané výrobní odvětví Unie utrpělo v důsledku dovozů z Číny, postupovala nepřipustným způsobem. Informace, ze kterých vycházelo antidumpingové šetření, totiž pocházely od výrobců, kteří podpořili podnět jednoho podniku k zahájení tohoto šetření. Tito výrobci měli od počátku v úmyslu při tomto šetření plně spolupracovat a být zahrnuti do případného vzorku prošetřovaných subjektů. Zvolená metoda šetření v důsledku toho v rozporu s čl. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 základního nařízení vedla k procesu autoselekce, čímž byl zkreslen rozsah újmy.
- 6 Ve druhé části stěžovatelka namítá, že nařízení č. 91/2009 je třeba prohlásit za neplatné, jelikož Komise své šetření ohledně případných dumpingových rozpětí pro dotčené výrobky neprovedla v souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení. Podle tohoto ustanovení musí být dumpingová rozpětí stanovena na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty ve smyslu čl. 2 odst. 1 základního nařízení s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů nebo srovnáním běžné hodnoty a vývozních cen v jednotlivých obchodních případech navzájem. Komise přitom pochybila, když nezohlednila určité čínské vývozní obchody.
- 7 Důvod tohoto nezohlednění určitých obchodních případů spočíval ve specifických podmínkách čínského trhu. Nemůže-li podnik v případě dovozů ze zemí bez tržního hospodářství, jako je Čína, prokázat, že určité zboží bylo vyrobeno a

prodáno v podmínkách tržního hospodářství, musí být cena podle čl. 2 odst. 7 základního nařízení v zásadě určena na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím. V projednávaném případě byla touto srovnatelnou zemí Indie. Některé výrobky vyvážené z Číny tam však nebyly vyráběny, takže běžná hodnota těchto výrobků nebyla k dispozici. Komise proto rozhodla, že provede „příslušné úpravy“ týkající se běžné hodnoty a tyto výrobky při výpočtu dumpingových rozpětí nezohlední (viz bod 98 odůvodnění nařízení č. 91/2009). Podle názoru stěžovatelky to vedlo k neplatnosti výpočtu.

- 8 Ve třetí části stěžovatelka uvádí, že nařízení č. 91/2009 je třeba prohlásit za neplatné, jelikož srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou nebylo provedeno v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Komise v souvislosti s tímto srovnáním odmítla v rozporu se správným postupem provést úpravy týkající se určitých činitelů, které mohly ovlivnit ceny a jejich srovnatelnost. Kromě toho Komise neposkytla čínským výrobcům možnost, aby pečlivě odůvodnili svou žádost o úpravy, jelikož jim včas neposkytla potřebné informace, mj. údaje od indického výrobce.

Stručné shrnutí odůvodnění předběžných otázek

- 9 Předkládající soud stejně jako stěžovatelka zastává názor, že je třeba obrátit se na Soudní dvůr, aby se k platnosti nařízení č. 91/2009 vyjádřil v rámci řízení o předběžné otázce. Důvod pro to sice neplyne z první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, z jeho druhé a třetí části ale ano.

K první části: Zjištění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství dumpingem

- 10 Ohledně první části předkládající soud odkazuje na rozsudek Soudního dvora ze dne 15. listopadu 2018, Baby Dan (C-592/17, ECLI:EU:C:2018:913, dále jen „rozsudek Baby Dan“). Soudní dvůr v tomto rozsudku uvedl: Vzhledem k tomu, že definici výrobního odvětví Společenství lze omezit na výrobce Společenství, kteří podpořili podnět, z něhož vycházelo antidumpingové šetření, nejeví se být tato okolnost [že informace, ze kterých vycházelo antidumpingové šetření, pocházejí pouze od těchto výrobců] takové povahy, aby sama mohla vést k závěru o nedostatečné objektivitě, a tudíž k neplatnosti metody použité při přijetí nařízení č. 91/2009 ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení (viz rozsudek Baby Dan, body 80 až 83).
- 11 Ani omezení definice výrobního odvětví Společenství na výrobce Společenství, kteří podpořili podnět, z něhož vycházelo antidumpingové šetření, neodůvodňuje samo o sobě a při neexistenci jakékoli další skutečnosti, která by mohla zpochybnit reprezentativnost těchto výrobců, závěr, že určení existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství v nařízení č. 91/2009 není založeno na skutečných důkazech a nevyžaduje objektivní přezkum ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení (viz rozsudek Baby Dan, bod 84).

Stěžovatelka neuvedla žádné jiné informace, které by mohly zpochybnit reprezentativnost výrobců Společenství ve smyslu bodu 84 rozsudku Baby Dan. Proto nelze mít za to, že šetření Komise neodpovídá požadavkům a zárukám týkajícím se objektivního zjištění rozsahu újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, které jsou za tímto účelem stanoveny v základním nařízení.

Ke druhé části: Existence a výpočet dumpingových rozpětí

- 12 Překládající soud se domnívá, že pro posouzení nařízení č. 91/2009 je relevantní nejen odůvodnění tohoto nařízení, ale i odůvodnění prováděcího nařízení č. 924/2012. Ze sedmého bodu odůvodnění posledně jmenovaného nařízení totiž vyplývá, že konečná zjištění původního šetření byla při přijetí tohoto upraveného nařízení podrobena novému posouzení.
- 13 Soudní dvůr zrušil prováděcí nařízení č. 924/2012 v rozsahu, v němž se týkalo dvou čínských vyvážejících výrobců, kteří podali žalobu k Tribunálu (rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastner, spojené věci C-376/15 P a C-377/15 P, ECLI:EU:C:2017:269, dále jen „rozsudek Changshu“). Z tohoto rozsudku plyne, že čl. 2 odst. 11 základního nařízení neumožňuje vyloučit z výpočtu dumpingového rozpětí vývozní transakce do Unie, které se týkají některých druhů posuzovaného výrobku. Místo toho se buď definice „posuzovaného výrobku“ musí změnit v tom smyslu, že se na tyto druhy výrobku již nebude vztahovat, nebo se běžná cena pro tyto nedostupné druhy výrobku početně zjistí tak, aby bylo v rámci výpočtu dumpingového rozpětí možno zohlednit vývozní transakce týkající se těchto druhů výrobku (viz rozsudek Changshu, body 57, 61, 67, 68, 70, 72 a 75).
- 14 Rozsudek Changshu se týkal výrobků dvou čínských vyvážejících výrobců, kteří oba ve snaze dosáhnout individuálního zacházení plně spolupracovali a byli Komisí při výpočtu dumpingového rozpětí zahrnuti do vzorku prošetřovaných subjektů. Projednávané řízení bylo naproti tomu zahájeno jedním dovozcem do Unie a dovezené výrobky nadto byly pořízeny čínskými vyvážejícími výrobci, kteří nespolupracovali při šetření týkajícím se existence dumpingových rozpětí.
- 15 Předkládající soud si klade otázku, zda se výklad čl. 2 odst. 11 základního nařízení uvedený v rozsudku Changshu a z něho plynoucí neplatnost prováděcího nařízení č. 924/2012 týkající se obou dotčených čínských vyvážejících výrobců vztahuje též na dovozce do Unie, který daný výrobek pořídil od čínského vyvážejícího výrobce, který nespolupracoval. Pokud ano, vyvstává otázka, zda je výše uvedené porušení čl. 2 odst. 11 základního nařízení natolik závažné, že je nutno nařízení č. 91/2009 prohlásit ve vztahu k dotčenému dovozci do Unie za neplatné, v důsledku čehož by chyběl právní základ pro antidumpingová cla uložená tomuto dovozci.
- 16 Na jednu stranu se lze domnívat, že je nutno nařízení č. 91/2009 prohlásit za neplatné i vůči stěžovateli (jakožto dovozci), jelikož nebyly zohledněny určité druhy výrobku, a proto pro tyto druhy výrobku nebyla zjištěna existence dumpingů. Toto nezohlednění rovněž mohlo nepříznivě ovlivnit vážený průměr

dumpingového rozpětí všech dotčených výrobků všech ostatních nespolutracujících čínských vyvážejících výrobců. S ohledem na výše uvedené nemůže antidumpingové rozpětí určené těmto vyvážejícím výrobcům odůvodnit uložené antidumpingové clo ve výši 85 % a tato celní sazba nebyla zjištěna, aniž by došlo k nesprávnému právnímu posouzení.

- 17 Pokud tomu tak je, bylo by nutno nařízení č. 91/2009 vůči stěžovatelce prohlásit za neplatné a antidumpingová cla by byla požadována neprávem (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 2018, Deichmann, C-256/16, ECLI:EU:C:2018:187, bod 62).
- 18 Na druhou stranu lze mít za to, že nezohlednění určitých druhů výrobku není natolik závažné, aby bylo nařízení č. 91/2009 vůči dovozcům, jako je stěžovatelka, prohlášeno za neplatné. I kdyby v důsledku toho byl vážený průměr dumpingového rozpětí pro všechny dotčené výrobky stanoven příliš vysoko, platí totiž i nadále, že toto zjištění bylo spojeno s nevyhnutelnými pochybnostmi, jelikož rozsah spolupráce při daném šetření byl nepatrný.
- 19 Předkládající soud si dále klade otázku, zda se stěžovatelka jakožto dovozce může úspěšně dovolávat porušení čl. 2 odst. 11 základního nařízení jen tehdy, pokud dovezla konkrétně tyto nezohledněné druhy výrobku a doloží, že antidumpingová cla byla stanovena právě za tento dovoz. Zdá se, že tímto směrem se ubírá rozsudek Changshu. V bodě 20 tohoto rozsudku je uvedeno, že v důsledku vyloučení určitých druhů posuzovaného výrobku byla z výpočtu jejich dumpingového rozpětí vyloučena značná část vývozních prodejů obou dotčených čínských vyvážejících výrobců. Tím bylo prokázáno, že jim toto porušení způsobilo značnou újmu. Pokud by taková újma musela být prokázána, mělo by to za následek, že je nařízení č. 91/2009 nutno vůči stěžovatelce prohlásit za neplatné jen tehdy, pokud a v rozsahu, v jakém může prokázat, že musí uhradit antidumpingová cla za vyloučené druhy výrobku.
- 20 Podle názoru předkládajícího soudu panují s ohledem na výše uvedené úvahy pochybnosti o otázce, zda je čl. 2 odst. 11 základního nařízení ve vztahu ke stěžovatelce porušen v tom smyslu, že je nutno prohlásit nařízení č. 91/2009 za neplatné a že antidumpingová cla tudíž byla uložena neprávem. Z tohoto důvodu předkládající soud Soudnímu dvoru předkládá první předběžnou otázku.

Ke třetí části: spravedlivé srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou

- 21 Článek 2 odst. 10 základního nařízení se týká srovnatelnosti zjištěné běžné hodnoty a zjištěné vývozní ceny. Není-li dána srovnatelnost ve smyslu tohoto ustanovení, provedou se „pokaždé náležité úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a tím srovnatelnost cen“.
- 22 Předkládající soud odkazuje na body 102 až 104 odůvodnění nařízení č. 91/2009. Je v nich uvedeno, jak bylo toto srovnání provedeno u výrobků, které byly odběrateli v Unii odebrány od čínských vyvážejících výrobců, kterým nebylo

- přiznáno tržní zacházení. Z toho rovněž plyne, že Komise v případech, kdy bylo zjištěno, že jsou [příslušné žádosti] přiměřené, přesné a doložené ověřenými důkazy, provedla náležitě úpravy týkající se mj. nákladů indického výrobce na řízení jakosti, nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a vedlejších nákladů, nákladů na balení, úvěry a bankovní poplatky,
- 23 Komise však zamítla žádosti čínských výrobců, aby zohlednila úpravy rozdílů v nákladech související s dovozními cly a nepřímými daněmi za suroviny prodané ve srovnatelné zemi Indii a rozdílů mezi výrobními náklady. Vzhledem k tomu, že Komise při šetření, které vedlo k přijetí prováděcího nařízení č. 924/2012, zaujala stanovisko, že tyto rozdíly nemusí zohlednit, lze se domnívat, že je nezohlednila ani při šetření, z něhož vychází nařízení č. 91/2009.
  - 24 Ve věci Changshu bylo toto použití čl. 2 odst. 10 základního nařízení objasněno již v souvislosti s prováděcím nařízením č. 924/2012. Druhý důvod kasačního opravného prostředku v uvedené věci obsahově odpovídá třetí části prvního důvodu projednávaného kasačního opravného prostředku. Z bodu 89 stanoviska generálního advokáta P. Mengozziho (ECLI:EU:C:2016:928) ve věci Changshu vyplývá, že podle druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku obou čínských vyvážejících výrobců Tribunál pochybil, když nedospěl k závěru, že unijní orgány při přijetí prováděcího nařízení č. 924/2012 porušily čl. 2 odst. 10 základního nařízení tím, že zamítly jejich žádosti o úpravy z důvodu rozdílů existujících mezi jejich výrobními náklady a výrobními náklady indického výrobce, a z důvodu rozdílů v účinnosti spotřeby a v produktivitě.
  - 25 Kromě toho z tohoto stanoviska vyplývá, že oba čínští vyvážející výrobci třetí částí druhého důvodu svého kasačního opravného prostředku napadají, že Tribunál odmítl jejich výtku vycházející ze skutečnosti, že orgány Unie porušily své povinnosti uvést, jaké informace jsou nezbytné pro podání žádostí o úpravy. Této okolnosti se dovolávala rovněž stěžovatelka (viz výše bod 8).
  - 26 Generální advokát Mengozzi v bodech 101 až 103 výše uvedeného stanoviska uvedl, jaké činitele nemusí být podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení a ve světle čl. 2 odst. 7 písm. a) téhož nařízení zohledněny. Dospěl k závěru, že třetí částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku o nutnosti poskytnout dostatečné informace související s žádostí o úpravy by mělo být vyhověno a že ostatní části musí být zamítnuty (viz písm. D body 88 až 122 citovaného stanoviska). Soudní dvůr se v rozsudku Changshu k druhému důvodu kasačního opravného prostředku nevyjádřil.
  - 27 Podle názoru předkládajícího soudu je pro posouzení třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku v tomto řízení nezbytné rozhodnutí Soudního dvora. Pokud by Soudní dvůr – odchylně od stanoviska generálního advokáta Mengozziho – rozhodl, že unijní orgány při svém šetření existence dumpingu porušily čl. 2 odst. 11 základního nařízení nebo že v průběhu šetření spolupracujícím čínským vyvážejícím výrobcům (včas) neposkytly všechny údaje od indického výrobce související se zjištěním běžné hodnoty, vyvstává otázka, zda

je toto porušení natolik závažné, aby nařízení č. 91/2009 mohlo být vůči takovým dovozcům, jako je stěžovatelka, prohlášeno za zrušené. Z tohoto důvodu předkládající soud Soudnímu dvoru předkládá druhou předběžnou otázku.

PRACOVNÍ DOKUMENT